Відомості.UA
№ 43 (578)
20 - 26 жовтня 2011 року
http://vidomosti-ua.com/

В Україні побільшало прихильників смертної кари

Кожен шостий українець (14,3%) вважає допустимим страчувати чиновників за хабарі в особливо великих розмірах. Загалом за відновлення смертної кари у разі скоєння тяжких злочинів виступає більше третини українців (38,4%), про що свідчать результати опитування Інститутом Горшеніна. Близько чверті громадян (25,7%) вважає цю міру покарання допустимою у разі зґвалтувань неповнолітніх, а 14,9% виступають за страту виробників наркотиків і наркодилерів.

Виробництво цукру зросло втричі

Україна з початку нового сезону переробки цукрового буряку збільшила виробництво цукру на третину (порівняно з минулорічними показниками). Такі дані наводить Національна асоціація виробників цукру «Укрцукор». За підрахунками асоціації, станом на середину жовтня було вироблено понад 930 тис. тонн цукру. Сезон розпочали 75 цукрових заводів, тобто на п'ять більше, ніж торік. Нагадаємо, раніше Міністерство аграрної політики та продовольства прогнозувало виробництво цукру на рівні 2,1-2,2 млн. тонн.

20

ще як мінімум стільки років споживачі Європи миритимуться зі зростанням тарифів і витрат на електроенергію. Про це йдеться в доповіді Єврокомісії про розвиток електроенергетики в Європі до 2050 року.

У Луцькому районі роздавали вже приватизовану землю

У садівничому товаристві «Коршів», що біля Луцька, його керівниця самовільно вилучила приватизовані земельні ділянки та передала їх іншим власникам.

Декілька років у дачному масиві Коршів триває конфлікт між керівником садівничого товариства Галиною Бойчук і його членами. А все почалося ще з 2007 року.

Як розповіли члени товариства кореспонденту «Відомостей», голова кооперативу без попередження вилучала земельні ділянки в одних власників і передавала іншим.

У цьому плані історія 80-річної Зіни Урбанович показова.

— Ми обробляли ділянку в Коршеві разом із чоловіком, починаючи з 1994 року. В 1996 році чоловік помер. А у 1998-му я отримала державний акт на право власності на землю. На дачі продовжувала працювати до 2000 року. Потім захворіла, і так сталося, що землю не обробляла. Тому й за воду не платила, бо не користувалась. А електроенергія до ділянки проведена не була. Через кілька років дізналася, що на моїй ділянці господарює інший чоловік. Бойчук, правда, казала мені, щоб написала відмову від ділянки. Я цього не зробила та подала до суду.

Всього протягом 2007-2009 років, як пишуть «Відомостям» члени садівничого товариства, Бойчук віддала іншим громадянам 26 уже приватизованих ділянок. Спитаєте, як це може бути? Дуже просто. Бачачи, що люди по декілька років не обробляють землю, голова товариства пропонувала ділянки іншим. Ми намагалися додзвонитися до Галини Бойчук, аби вона пояснила мотиви вилучення земельних ділянок. Але телефон кілька днів був поза зоною досяжності. Проте ці мотиви чітко простежуються у позовних заявах до суду, які пані Бойчук від імені садівничого товариства подала вже постфактум: «відповідач спірну ділянку не обробляє, не використовує за призначенням, не сплачує членські внески».

— Згідно з нашим статутом, вищеназвані факти можуть бути підставою для виключення з членів садівничого товариства, — пояснила колишній член правління СТ «Коршів» Олександра Панасюк. — Одначе в тому ж статуті прописана процедура: рішення спочатку приймається на правлінні, а потім виноситься на загальні збори. Те ж саме стосується і прийняття нових членів. Я була членом правління у 2005-2008 роках. Жодного разу такого питання на правлінні ми не розглядали.

Нагадаємо, що це робилось у 2007 році, у період буму на землю біля Луцька.

— Від знайомих ми довідалися, що у Коршеві недорого можна взяти земельну ділянку, — розповіла «Відомостям» лучанка Віра Совтус. — Зустрілися з головою товариства Галиною Бойчук. Вона підтвердила, що вільні ділянки є. Наша сім'я написала три заяви на виділення, відповідно, трьох ділянок. Бойчук сказала, щоб ми робили на них державні акти. Ми їх так і не отримали. А через декілька років з'ясували, що

Суд висловився з приводу цього питання категорично: ст.140 Земельного кодексу України не містить таких підстав для припинення права власності на земельну ділянку, як нецільове призначення чи неусунення допущених порушень.

ту землю приватизували ще в кінці 90-х років. І взагалі, вільних земельних ділянок у товаристві «Коршів» немає. Зараз хочемо тільки одного — щоб нам повернули вступні внески.

Виникає закономірне запитання: як могла одна людина давати дозвіл на приватизацію землі? У цьому процесі мають бути задіяні інші посадові особи. Про це свідчать і документи. Так, Коршівська сільська рада за поданням Бойчук прийняла рішення від 16 березня 2008 року за №17/5 «Про надання дозволу на виготовлення технічної документації на право власності на земельні ділянки членам садівничого товариства «Коршів». На підставі цього рішення сільської ради було прийняте розпорядження голови райдержадміністрації Луцького району №307 «Про надання дозволу на складання технічної документації з виготовлення державних актів на право власності на земельні ділянки членам садівничого товариства «Коршів». Це стало підставою для виготовлення державних актів. Як їх могли підписати у відділенні Держкомзему Луцького району — на сьогодні теж загадка. Адже, як стверджують в обласному управлінні Держкомзему в області, саме тут мали б перевірити правомірність видачі документів, що посвідчують право власності на землю. Не перевірили. Треба пояснити, що до 2003 року електронної бази реєстру державних актів на право власності на землю не існувало. Відповідні книги реєстрацій вели у сільських радах. Потім ці документи віддавали до територіальних органів Держкомзему. Вони і на сьогодні є абсолютно правомочними. Й обов'язок посадових осіб — перевіряти, чи є вже право власності на ту чи іншу земельну ділянку.

Коли перші власники земельних наділів дізналися, що на них господарюють інші, то звернулися до прокуратури. І процес «закрутився» у зворотному напрямку: прокурор Луцького району прийняв протест на розпорядження райдержадміністрації. Таким чином були створені передумови для відновлення прав законних власників.

Одначе вони, а це в основному учасники війни, пенсіонери, інваліди, змушені були відстоювати ці права у судах. А отже, за власні кошти наймати адвокатів, платити судові збори тощо. На сьогодні у судовому порядку, як кажуть члени товариства, у власність громадян повернуто 20 неправомірно вилучених ділянок.

Проте пані Бойчук звертається із зустрічними позовами до судів про припинення права власності на земельну ділянку та визнання недійсними державних актів, виданих членам товариства наприкінці 90-х. Це, зокрема, стосується громадянки Людмили Коси.

Але суд висловився з приводу цього питання категорично: ст.140 Земельного кодексу України не містить таких підстав для припинення права власності на земельну ділянку, як нецільове призначення чи неусунення допущених порушень. Тому суд, відповідно, у задоволенні позову відмовив. Але, як розповіли члени садівничого товариства, на судові витрати було спрямовано 60% зібраних за 2010 рік членських внесків. А це 2 тисячі 916 гривень.

Одне слово, господарювання Галини Бойчук обурює багатьох. У результаті рішенням двох загальних зборів членів садівничого товариства вона була відсторонена від займаної посади голови правління. Проте, незважаючи на ухвали Луцького міськрайонного та Волинського апеляційного судів, пані Бойчук продовжує вважати себе головою правління та відмовляється передавати установчі документи, печатку та матеріальні цінності.

А щодо відповідальності за видачу подвійних державних актів, то, як зазначив у розмові з «Відомостями» помічник прокурора області з питань захисту інтересів громадян у сфері земельних відносин Руслан Федоренко, лише після остаточного рішення судів може бути проведена перевірка наявності в діях службових осіб складу злочину.

Наталка СЛЮСАР

■ РЕЗУЛЬТАТИ ТЕНДЕРІВ

Ремонтувати волинські дороги будуть місцеві підприємства

Служба автомобільних доріг у Волинській області за результатами тендера уклала угоди на поточний ремонт доріг області. Загальна сума договорів склала 58,15 млн. грн. Про це повідомляють «Наші гроші» з посиланням на «Вісник державних закупівель».

ДП «Волинський облавтодор» ДАК «Укравтодор» за 7,17 млн. грн. здійснить поточний ремонт доріг державного значення з улаштуванням тонкошарових покриттів із застосуванням новітніх технологій. Це такі траси: Н-22 Устилуг — Луцьк — Рівне (на ділянках км 68+500 — 70+300 та км 107+000 — 113+300); М-19 Доманове — Ковель — Тереблече (км 111+740 — 113+240).

Крім того, за 35,09 млн. грн. підприємство здійснить поточний ремонт доріг місцевого значення: від М-07 — Старовойтове — Забужжя — Грабове — Шацьк — Любохини на ділянці км 0+000 — 6+170 (протяжністю 6,2 км), Рівне — Борове — урочище Островки (протяжністю 8,8 км), Борове — Запілля (протяжністю 8 км).

ПАТ «Луцькавтодор» отримає 15,88 млн. грн. за поточний ремонт дороги Н-22 Устилуг — Луцьк — Рівне на ділянці км 117+500 — 121+400.

89% акцій ПАТ «Луцькавтодор» належать ТОВ «Ліхтнер Буд», засновником якого є громадянин Польщі Павільно-Пацевіч Міхал Маріа.

Нагадаємо, раніше «Луцькавтодор» отримав від Служби автодоріг у Волинській області підряди на ремонт доріг загальною вартістю 125 млн. грн.

■ ОГОЛОШЕННЯ

Волинський аукціонний центр проводить аукціон з продажу майна:
лот І – частина нежитлового приміщення аптеки №102 площею 60,70 кв.м та підвал площею 410,80 кв.м Майно обласної комунальної власності. Балансоутримувач – ДВТП „Волиньфармпостач". Частина нежитлового приміщення: рік побудови – 1968, кількість поверхів в будівлі – 1, група капітальності – III, заг.пл. – 60,70 кв.м., площа забудови – 62,05 кв.м., об'єм – 206,40 куб.м. Фізичний знос – 40%. Підвал: рік побудови – 1968, кількість поверхів в будівлі – 1, група капітальності – III, заг.пл. – 410,80 кв.м., площа забудови – 555,00 кв.м., об'єм – 1027,00 куб.м. Фізичний знос – 53%. Конструктивні елементи: фундаменти – з/бетон, стіни та перегородки – цегла, перекриття – з/б панелі, вікна – створчасті, двері – 1-но та 2-х пільні, сходи – бетонні, оздоблення – звичайне, інженерне обладнання – електропостачання, водопостачання, газопостачання, опалення, каналізація.
Місцерозташування – вул.Львівська, буд. №61, м.Луцьк, Волинської області.
Стартова ціна – 384832,50 грн. з врахуванням ПДВ.
Гарантійний внесок 10% від стартової ціни і реєстраційний внесок 17 грн. вноситься на: р/р 26003203233 в ВОД ВАТ „Райффайзен Банк Аваль", МФО 380805, код 21733635.
Отримувач: ПАТ ДАК "НМАЦ" – філія "Волинський аукціонний центр".
Аукціон відбудеться через 30 днів після публікації інформації за адресою: м.Луцьк, вул. Мельнична 13. Кінцевий термін прийняття заяв та плата грошових внесків – три дні до початку аукціону. Заяви приймаються за адресою: м.Луцьк, вул.Мельнична.13, тел. для довідок: (0332) 244-188, 242-065. Ознайомитися з об'єктом можна в робочі дні за місцем його розташування.

■ ДОВЕЛИ ДО РУЧКИ

На ЛПЕ буде лад, коли перестануть красти державні кошти

На щотижневій оперативній нараді чільник Волинської області Борис Клімчук порушив болюче для обласного центру питання — виплату боргів на Луцькому підприємстві електротранспорту (ЛПЕ). Голова облдержадміністрації переконаний, що якби кошти не клалися до чиєїсь кишені, депо не сиділо б у боргах.

— Тема луцького електротранспорту вже набила оскому. Доповідаю вам, що в 2010 році з державного бюджету надійшло 27,3 мільйона гривень субвенцій. З цієї суми 11,4 мільйона віддали Луцькому електротранспортному підприємству. Це 41,8% від суми, що надійшла. Багато це чи мало? Доповідаю: у Кіровограді на електротранспорт віддали 17%, у Рівному — 30%, у Тернополі — 32%. І люди справляються, бо у жодному з цих міст немає боргів із зарплатні в депо, — сказав Борис Петрович.

Цьогоріч державна субвенція залишається на рівні минулого року, проте для ЛПЕ передбачається на двісті тисяч гривень більше, тобто йому заплановано 11,6 мільйона гривень. За словами Бориса Клімчука, Кіровоград і Рівне запланували менше, ніж торік.

— Що треба луцьким тролейбусникам, аби нормально господарювати? Правильна відповідь — не красти, — резюмував Борис Петрович.

Ірина КОСТЮК

■ РЕЙД

Луцькі депутати шукали, де можна вночі купити алкоголь

Аби дізнатися, наскільки у Луцку виконується рішення міської ради про заборону на продаж алкогольних напоїв у нічний час, депутати від фракції партії «За Україну!» Павло Данильчук і Роман Романюк влаштували рейд по торгових точках міста. Оскільки, згідно з рішенням Луцькради, спиртні напої не можна продавати після 22-ї години в магазинах, що вбудовані в житлові приміщення, в тимчасових спорудах торговельного призначення та на зупинках громадського транспорту, обранці громади завітали у низку таких закладів і спробували придбати пива. Про це вони розповіли під час засідання круглого столу.

Протягом двогодинного рейду, що розпочався о пів на одинадцяту вечора, депутати пройшлися за автобусним маршрутом №15. Приблизно у десяти торгових точках, незважаючи на заборону, їм продавали алкоголь. Після купівлі перевіряльники вимагали від продавців пояснень. Більшість торговців казали, що не знають про існування такої заборони. На деяких кіосках таки висіло попередження про те, що алкогольних і слабоалкогольних напоїв уночі не продають, але повідомлялося, що заборона діє не з 22-ї, а з 23-ї години. Одна з продавчинь повідомила, що про заборону їй відомо, та алкоголь змушена продавати, бо інакше охочі випити грюкають у вікна та двері кіоску, що викликає у жінки жах.

«Маємо те, що на папері рішення є, та фактично воно не виконується»,— підсумував Павло Данильчук.

Депутат також зауважив, що під час рейду вони не натрапили на жодного працівника міліції. Тобто за порядком у місті в нічний час ніхто

не слідкував.

На думку Данильчука, підприємці порушують закон, бо їх поставили в нерівні умови, дозволивши торгувати алкоголем одним і заборонивши іншим. Попри те, що чинне рішення не виконується, депутат пропонує внести в нього зміни та заборонити продаж алкогольних напоїв із 22-ї до 8-ї години всім закладам торгівлі.

Проект рішення зі змінами він хоче винести на сесію міськради та сподівається на підтримку колег. Утім, начальник управління розвитку підприємництва та реклами Олександр Козлюк порадив Данильчуку не поспішати, а витримати всю регуляторну процедуру, необхідну для винесення цього рішення на сесію. В іншому разі його буде досить легко оскаржити в суді.

Більшість присутніх на обговоренні висловлювали думку, що якщо депутати й підтримають нове рішення, воно однаково не виконуватиметься, як і чинне. Мовляв, якщо змінити лише це, ситуація з пияцтвом у місті залишиться такою ж.

Ольга УРИНА